

EURÓPAI PARLAMENT

2014 - 2019

Plenárisülés-dokumentum

4.3.2015

B8-0230/2015

ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

benyújtva a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelője nyilatkozatát követően

az eljárási szabályzat 123. cikkének (2) bekezdése alapján

az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 28. ülészakán képviselendő uniós prioritásokról
(2015/2572(RSP))

Andrzej Grzyb, Cristian Dan Preda, Elmar Brok, Dubravka Šuica, József Nagy, Lara Comi
a PPE képviselőcsoport nevében

RE\1052768HU.doc

PE552.205v01-00

HU

Egyesülve a sokféleségben

HU

**Az Európai Parlament állásfoglalása az EU prioritásairól az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 28. ülészaka tekintetében
(2015/2572(RSP))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, valamint az emberi jogi ENSZ-egyezményekre és azok fakultatív jegyzőkönyveire, többek között a Gyermekek Jogairól szóló Egyezményre és a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések (diszkrimináció) minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre,
 - tekintettel az ENSZ Közgyűlésének az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának létrehozásáról szóló 60/251. számú határozatára,
 - tekintettel az Emberi Jogok Európai Egyezményére, az Európai Szociális Chartára és az EU Alapjogi Chartájára,
 - tekintettel az emberi jogokra és demokráciára vonatkozó, 2012. június 25-én elfogadott uniós stratégiai keretre és cselekvési tervre,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsáról (EJT) szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel az emberi jogok megsértéséről szóló korábbi állásfoglalásaira, beleértve a témával kapcsolatos sürgősségi állásfoglalásokat,
 - tekintettel „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2013. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló állásfoglalására,¹
 - tekintettel a Külügyek Tanácsának az ENSZ emberi jogi fórumain képviselendő uniós prioritásokról szóló 2015. február 9-i következtetéseire,
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére, 3. cikkének (5) bekezdésére, valamint 18., 21., 27., és 47. cikkére,
 - tekintettel az Emberi Jogi Tanács soron következő, 2015. március 2-től 27-ig tartó 28. ülészakára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az emberi jogok egyetemességének tiszteletben tartása, előmozdítása és védelme az Európai Unió etikai és jogi vívmányainak fontos részét, és az európai egység és integritás egyik sarokkövét képezi;
- B. mivel az emberi jogok nemzetiségre, fajra, nemre, etnikai származásra, vallásra vagy bármely egyéb helyzetre való tekintet nélkül minden ember elidegeníthetetlen jogai, amelyek tiszteletben tartásáról az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata, a Polgári és

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2015)...

Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya, valamint további nemzetközi emberi jogi egyezmények, nyilatkozatok és határozatok rendelkeznek;

- C. mivel az emberi jogok– legyen szó polgári, politikai, gazdasági, szociális vagy kulturális jogokról – oszthatatlanok, egymáshoz kapcsolódnak, valamint egymást feltételezik, és e jogok bármelyikének megvonása a többire is közvetlen és negatív hatással van;
- D. mivel az emberi jogok tiszteletben tartásának elmulasztása és a törvényes demokratikus részvétel hiánya instabilitáshoz, az államok összeomlásához, humanitárius válságokhoz és fegyveres konfliktusokhoz vezet;
- E. mivel az Unió harmadik országokkal kapcsolatos fellépéseit a Lisszaboni Szerződés 21. cikke vezérli, amely megerősíti az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemességét és oszthatatlanságát, és rendelkezik az emberi méltóságnak, az egyenlőség és a szolidaritás elveinek, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányában és a nemzetközi jogban foglalt elveknek a tiszteletben tartásáról;
- F. mivel minden állam kötelessége tiszteletben tartani lakosságának alapvető jogait és konkrét intézkedéseket hozni e jogok nemzeti szintű előmozdítása érdekében, továbbá nemzetközi szinten együttműködni az emberi jogok valamennyi területen történő érvényesítése előtti akadályok megszüntetése érdekében;
- G. mivel az Emberi Jogi Tanács rendes ülései, a különleges előadók kijelölése, a rendszeres egyetemes emberi jogi helyzetértékelés és az egyes országokban kialakult helyzetekre vagy tematikus kérdésekre vonatkozó különleges eljárások hozzájárulnak az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság előmozdításához és tiszteletben tartásához;
- H. mivel sajnálatos módon az Emberi Jogi Tanács néhány jelenlegi tagját az emberi jogok legsúlyosabb megsértőiként tartják számon, és a múltban kevés hajlandóságot mutattak arra, hogy együttműködjenek az ENSZ különleges eljárásaival, és eleget tegyenek az emberi jogi egyezmény alapján létrehozott ENSZ-testületek felé történő jelentéstételi kötelezettségeiknek;

Az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa

1. üdvözli az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának (EJT) soron következő, 28. rendes ülészakára vonatkozóan a Tanács 2015. február 9-i következtetéseiben rögzített uniós prioritásokat;
2. üdvözli Joachim Rucker nagykövet Emberi Jogi Tanács elnökévé történt kinevezését 2015-re;
3. gratulál Zeid Raad el-Husszein az ENSZ emberi jogi főbiztosává történő kinevezéséhez, és leghatározottabb támogatásáról biztosítja munkája és megbízatása során;
4. üdvözli Federica Mogherini, a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai

főképviseelője (alelnök/főképviseelő) részvételét az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának magas szintű ülésén, mivel ez megfelelően tükrözi az EU többoldalú emberi jogi rendszer iránti erős elkötelezettségét;

5. üdvözli az ENSZ emberi jogi főbiztosának (UNHCHR) az ENSZ Közgyűlése számára készített éves jelentését, amely a 2013. december és 2014. november közötti időszakot fedi le, és teljes mértékben támogatja a főbiztos hivatalának függetlenségét és integritását; hangsúlyozza e függetlenség megóvásának fontosságát, annak biztosítása érdekében, hogy a főbiztos továbbra is hatékonyan és részrehajlás nélkül láthassa el feladatát; ismételten hangsúlyozza, hogy ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatalát megfelelő támogatásban kell részesíteni;
6. emlékeztet az Európai Parlament és Emberi Jogi Albizottságának kötelezettségvállalására, mely szerint támogatják egy erős többoldalú emberi jogi rendszer létrehozását az ENSZ égisze alatt, amely felöleli az ENSZ Közgyűlés Harmadik Bizottságát, az Emberi Jogi Tanácsot, az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatalát, valamint a témával foglalkozó szakosodott ENSZ-ügynökségek, például a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) által végzett munkát, valamint az ENSZ különleges eljárásait;
7. szorgalmazza, hogy az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) – különösen az EU genfi és New York-i küldöttségének közreműködésével – megfelelő időben tartott tartalmas konzultációk alapján fokozza az EU koherenciáját, és egységesen mutassa be az Unió álláspontját; megerősíti annak fontosságát, hogy az ENSZ Közgyűlés, a Harmadik Bizottság és az Emberi Jogi Tanács keretében New Yorkban és Genfben végzett munkát a koherencia biztosítása érdekében beépítsék az EU megfelelő külső és belső tevékenységeibe;
8. ismételten hangsúlyozza, hogy álláspontja szerint az EJT tagjait azon tagállamok közül kellene megválasztani, amelyek tiszteletben tartják az emberi jogokat, a jogállamiságot és a demokráciát, és amelyek beleegyeztek az állandó meghívások valamennyi különleges eljárásra történő kiterjesztésébe, és sürgeti a tagállamokat, hogy fogadjanak el emberi jogi teljesítménykritériumokat, amelyeknek az EJT tagjává választandó minden államra érvényesnek kellene lenniük; sürgeti a tagállamokat, hogy szorgalmazzanak átlátható, nyílt és versenyelvű folyamatokat az EJT tagjainak megválasztására;
9. ismételten támogatását fejezi ki a rendszeres egyetemes emberi jogi helyzetértékelés iránt és igen nagyra értékeli annak értékes munkáját, továbbá sürgeti a tagországokat, hogy aktívan készítsék elő helyzetértékelésüket többek között a civil társadalom bevonásával, vegyenek részt a rendszeres egyetemes emberi jogi helyzetértékelés ülése során az interaktív párbeszédben, illetve a rendszeres egyetemes emberi jogi helyzetértékelés eredményeinek elfogadásáról szóló vitában, és hajtsák végre a helyzetértékelés ajánlásait, valamint hozzanak konkrét intézkedéseket az emberi jogokkal kapcsolatos kötelezettségeik betartásának javítására és fenntartására;
10. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy az érintett országokkal folytatott uniós szakpolitikai párbeszéd keretében továbbra is kövessék nyomon a rendszeres egyetemes emberi jogi helyzetértékelés ajánlásait, ezáltal is támogatva az országokat az

ajánlások megvalósításában;

11. ismételten támogatását fejezi ki a különleges eljárások és a megbízottak független státusa iránt annak érdekében, hogy feladatukat teljes pártatlansággal láthassák el és sürgeti valamennyi államot, hogy működjenek együtt ezen eljárásokban, támogatva az érintett partnerekkel folytatott szabad és korlátlan együttműködést;
12. fontosnak tartja parlamenti küldöttségek indítását az EJT üléseire és az ENSZ Közgyűlésének egyéb releváns üléseire;
13. fontosnak tartja teret biztosítani a civil társadalom és az EJT közötti együttműködés számára; sürgeti az Uniót és az EJT-t annak biztosítására, hogy a civil társadalom képviselői a lehető legteljesebb mértékben hozzájárulhassanak az EJT 28. ülészakájához, a rendszeres egyetemes emberi jogi helyzetértékelés folyamatához és egyéb emberi jogi ENSZ-mechanizmusokhoz anélkül, hogy megtorlásoktól kelljen tartaniuk a hazájukba való visszatéréskor;

Polgári és politikai jogok

14. ismételten kijelenti, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága, amely minden szabad és demokratikus társadalom sarokköve, minden egyén alapvető joga; határozottan elítéli Franciaországban tizenkét személy, köztük a Charlie Hebdo hetilap székházában a lap karikaturistái, majd egy kóser üzletben négy további személy 2015. januári meggyilkolását, valamint egy filmrendező és egy zsinagóga biztonsági őrének meggyilkolását Koppenhágában, mely tetteket a szólás- és vallásszabadságot támadó terroristák követték el;
15. elítéli valamennyi országban, különösen Szíriában, Irakban, Líbiában, Mianmarban, Nigériában és Közép-Afrikában, hogy szélsőséges és dzsihadista csoportok visszaélnék a vallással, és többek között fegyveres és pokolgépes támadásokat, öngyilkos merényleteket, emberrablásokat és más, a lakosságot rettegésben tartó erőszakos cselekményeket követnek el; álláspontja szerint a terrorizmus elleni küzdelem során a jelenség elsődleges okainak kezelésére van szükség, beleértve a társadalmi kirekesztést, a politikai perifériára szorulást és a szélsőséges egyenlőtlenséget; támogatásáról biztosítja a vallási intolerancia és gyűlölet valamennyi áldozatát; megjegyzi, hogy a Szíriai Arab Köztársasággal foglalkozó független nemzetközi vizsgálóbizottságnak „A terror törvénye: élet az ISIS alatt Szíriában” című 2014. november 14-i jelentése dokumentálja az önhatalmúlag kikiáltott Iszlám Állam által folytatott nyilvános brutalitást és ideológiai agymosást, amely révén biztosítják az ellenőrzésük alatt levő közösségek, többek között a keresztények alávetését; kifejezi szolidaritását a keresztény közösségek tagjaival, akiket saját hazájukban, Irakban és Szíriában üldöznek, és akik a kiirtás veszélyével szembesülnek; fokozottabb erőfeszítéseket sürget e tekintetben a vallási kisebbségekhez tartozók jogainak védelme érdekében; felszólít az emberi jogok és a jogállamiság betartására valamennyi terrorizmus elleni fellépés során;
16. aggodalmát fejezi ki a gyülekezés és egyesülés szabadságának minden korlátozásával szemben, beleértve a civil társadalmi szervezetek betiltását, a rágalmazásra vonatkozó és egyéb korlátozó jellegű büntetőjogi intézkedések agresszív alkalmazását, a túlzott regisztrációs és jelentéstételi követelményeket, a külföldi finanszírozást túlzottan

korlátozó szabályokat, és ismételten kijelenti, hogy a békés gyülekezéshez és egyesüléshez való jog az emberi jogok alapvető eleme;

17. felszólítja valamennyi kormányt, hogy mozdítsa elő és támogassa a civil társadalmi szervezeteket és az emberi jogi jogvédőket, és tegye lehetővé számukra, hogy félelem, elnyomás és megfélemlítés nélkül tevékenykedhessenek, illetve együttműködhessenek az Emberi Jogi Tanáccsal a rendszeres egyetemes emberi jogi helyzetértékelés keretében; megjegyzi, hogy felelősségre kell vonni az emberi jogi jogvédők ellen fellépő országokat ;
18. ismételten kifejezésre juttatja, hogy elítéli a halálbüntetés alkalmazását, és határozottan támogatja a halálbüntetésre vonatkozó moratórium bevezetését mint a halálbüntetés megszüntetéséhez vezető út egyik állomását;
19. ismételten hangsúlyozza a kínzás és a rossz bánásmód egyéb formái elleni küzdelem fontosságát, és azt, hogy az EU is elkötelezte magát amellett, hogy ezt a kérdést prioritásként kezelje, többek között a gyermekekkel összefüggésben is, valamint hogy megkönnyítse az ENSZ kínzás elleni küzdelemmel foglalkozó különleges előadójának munkáját; nyomatékosan kéri az EKSZ-t, a Bizottságot és az uniós tagállamokat, hogy tegyenek tanúbizonyságot együttes kötelezettségvállalásukról a kínzás felszámolására, valamint arra, hogy az ENSZ által a kínzás áldozatai számára létrehozott önkéntes pénzügyi alaphoz és a kínzás elleni egyezmény fakultatív jegyzőkönyve által létrehozott különleges alaphoz való hozzájárulás folytatása, illetve adott esetben ilyen hozzájárulás elindítása révén támogatják az áldozatokat;
20. támogatja az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa különleges előadójának legutóbbi jelentését és következtetéseit a rasszizmus, a faji megkülönböztetés, az idegengyűlölet és az ezekhez társuló intolerancia jelenlegi formáiról; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy a megfelelő jogalkotói intézkedésekkel hajtsák végre a különleges előadó ajánlásait annak érdekében, hogy az olyan alapvető jogok, mint a szólás- és véleményszabadsághoz való jog teljes mértékű tiszteletben tartása mellett felvegyék a harcot az interneten és a közösségi médiában terjedő faji és etnikai alapú idegengyűlölet és felbujtás ellen;
21. elismeri, hogy az információs és kommunikációs technológiák gyors fejlődése világszerte átalakította a szólásszabadság gyakorlásának környezetét, jelentős előnyöket és komoly aggályokat is felvetve; ebben az összefüggésben üdvözli, hogy a Tanács 2014 májusában külön iránymutatásokat fogadott el a véleménynyilvánítás online és offline szabadságáról, és elítéli a digitális kommunikáció valamennyi korlátozását, beleértve a civil társadalom aktivistáira irányulókat; ismételten kijelenti, hogy különleges figyelmet kell fordítani az újságírók és bloggerek jogaira;
22. bátorítja az ENSZ Emberi Jogi Tanácsát, hogy folytassa a magánélethez való jogról szóló vitát, és hogy ennek érdekében jelöljön ki a magánélethez való joggal, különösen a digitális kommunikációval összefüggésben foglalkozó különleges előadót;

Szociális és gazdasági jogok

23. nyugtázza, hogy az ENSZ millenniumi fejlesztési célokra vonatkozó, 2015 utáni fejlesztési menetrendje célul tűzte ki a szegénység 2030-ra történő felszámolását a

gazdasági, szociális és környezeti kérdések átfogó megközelítését követve; üdvözlí az ENSZ főtítkárának a 2015 utáni fenntartható fejlesztési célokra vonatkozó menetrendről szóló különleges ENSZ-csúcstalálkozót megelőzően kiadott összefoglaló jelentését; támogatja, hogy az ENSZ főtítkára az emberek igényeire és jogaira összpontosító megközelítésre szólít fel a szegénység felszámolása érdekében;

24. fontosnak tartja az egyre növekvő és a szélsőséges egyenlőtlenség kezelését általában véve a szegénység elleni küzdelem, különösen pedig – az élelmiszerhez, vízhez, oktatáshoz, egészségügyi ellátáshoz és megfelelő lakhatáshoz való hozzáférés elősegítése révén – a társadalmi és gazdasági jogok előmozdítása érdekében; ebben az összefüggésben felhívja a figyelmet a földfoglalások egyre növekvő problémájára, amely megoldásra vár;
25. úgy véli, hogy a korrupció, az adócsalás, a közjavak helytelen kezelése és az elszámoltathatóság hiánya mind hozzájárul az állampolgárok jogainak megsértéséhez, mivel ezek olyan elengedhetetlen állami szolgáltatásokba történő beruházásoktól vonnak el forrásokat, mint az oktatás, az alapvető egészségügyi ellátás és egyéb szociális infrastruktúrák, ez pedig a lakosság további elszegényedéséhez vezet; emlékeztet rá, hogy a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya értelmében a kormányok megfelelő források rendelkezésre bocsátása révén kötelesek tiszteletben tartani állampolgáraik jogait; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy különleges figyelmet kell fordítani a gazdasági, szociális és kulturális jogok előmozdításán dolgozó emberi jogi jogvédők védelmére;
26. megismétli az Unióhoz és tagállamaihoz intézett felhívását, hogy támogassák egy különleges ENSZ-előadó kinevezését, aki a pénzügyi bűncselekményekkel, a korrupcióval és az emberi jogokkal foglalkozna;

Az üzleti vállalkozások és az emberi jogok

27. támogatja az üzleti és emberi jogokra irányadó ENSZ-alapelvek hatékony, átfogó terjesztését és érvényesítését az Unión belül és azon kívül; felszólítja az érdekelt feleket, hogy vállaljanak tevékeny szerepet az emberi jogok kérdésével és ezzel összefüggésben a transznacionális vállalatokkal és más üzleti vállalkozásokkal foglalkozó ENSZ-munkacsoport 11. ülésén, és támogassák a politikáiknak az OECD multinacionális vállalkozásokról szóló iránymutatásaival, valamint az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-iránymutatásokkal való összehangolására irányuló erőfeszítéseket; ismételten kéri a Bizottságot, hogy 2015 végéig számoljon be az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-iránymutatások uniós tagállamok általi végrehajtásáról;
28. kéri, hogy a Bizottság és az EKSZ világszerte ösztönözze az uniós küldöttségeket az uniós vállalkozásokkal való kapcsolatfelvételle annak érdekében, hogy előmozdítsák az emberi jogok tiszteletben tartását, és biztosítsák, hogy az üzleti vállalkozások és emberi jogok kérdését felvegyék a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze (EIDHR) helyi pályázati felhívásainak kiemelt témái közé; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy vegyenek részt az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó, jogilag kötelező erejű nemzetközi okmányról kialakuló vitában;

A nők jogai

29. kéri az EU-t, hogy vegyen részt aktívan a nők helyzetével foglalkozó bizottság 58. ülésén, és továbbra is küzdjön azért, hogy megakadályozza az ENSZ Pekingi Cselekvési Platformja veszélyeztetésére irányuló próbálkozásokat, mely platform eredményeit a Nők Negyedik Világkonferenciájának 20. évfordulója alkalmából felül fogják vizsgálni;
30. rámutat, hogy a nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése terén végbement haladás ellenére számos országban továbbra is hátrányosan megkülönböztető jogszabályok vannak hatályban, különösen a családjog és a tulajdonhoz való hozzáférés terén; megállapítja, hogy továbbra is igen kevés nő tölt be döntéshozó pozíciót, és a nők elleni erőszak továbbra is elterjedt, míg az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés korlátozott, a családon belüli erőszak eredményeképpen életüket veszítő nők magas száma ellenére;
31. határozottan elítéli a nőkkel szembeni nemi erőszak mint háborús taktika alkalmazását, nevezetesen a tömeges nemi erőszakot, a szexuális rabszolgaságot, a kényszerprostitúciót, a nemi alapú üldöztetést, ideértve a női nemi szervek megcsonkítását, az emberkereskedelmet, a korai és kényszerházasságokat, a becsületgyilkosságokat és a nemi erőszak bármely más, hasonlóan súlyos formáját; ismételten felhívja az EU-t és összes tagállamát az Európa Tanács nők elleni és családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezményének aláírására és megerősítésére;
32. emlékeztet az EU azon kötelezettségvállalására, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsának mérföldkönek számító, a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. és 1820. számú határozatával összhangban érvényesíti a nemek közötti egyenlőség szempontjait és az emberi jogokat a közös biztonság- és védelempolitikai missziókban; e tekintetben megismétli az EU-hoz és tagállamaihoz intézett felhívását, hogy a fenntartható megbékélés kialakításának folyamata során támogassa a nők békefolyamatban való rendszerszintű részvételét mint alapvető elemet, és ismerje el, hogy a konfliktusmegelőzésben, a békefenntartó műveletekben, a humanitárius segítségnyújtásban és a konfliktus utáni újjáépítésben, valamint a demokratikus átalakulás folyamatában általánosan érvényesíteni kell a nemek közötti egyenlőség szempontjait;

A gyermekek jogai

33. aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a gyermek jogairól szóló egyezmény 1989-es elfogadása óta történt előrelépések ellenére 58 millió gyermek ma sem jár iskolába, ami leginkább a leánygyermeket, a szegény családból származó gyermekeket, a fogyatékkal élő gyermekeket és a fegyveres konfliktussal sújtott területeken élő gyermekeket érinti, továbbá sok gyermek szenved könnyen megelőzhető betegségben, mások pedig gyermekmunkát végeznek;
34. felszólítja a tagállamokat, hogy kötelezzék el magukat a gyermekmunka legrosszabb formáinak felszámolása mellett, amelyeket a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 182. sz. egyezményének 3. cikke határoz meg, beleértve a gyermekrabszolgaságot, a gyermekkereskedelmet, a gyermekprostitúciót, valamint a gyermekek testi és szellemi

egészségére veszélyes munkaköröket;

35. emlékeztet arra, hogy az állam egyik elsődleges kötelezettsége az oktatás biztosítása minden gyermek számára azáltal, hogy növeli lehetőségeiket, megfelelő intézményeket hoz létre és kiküszöböli a strukturális okokat, amelyek az alapfokú iskolázottság általánossá tételének fő akadályai mögött állnak, beleértve az iskolai lemorzsolódás arányát, amely továbbra is komolyan akadályozza az alapfokú iskolázottság általánossá tételét;
36. megfelelő uniós támogatást kér a fegyveres konfliktusokban részt vevő gyermekek és a volt gyermekkatonák leszerelésére és reintegrációjára irányuló programokra; emlékeztet arra, hogy határozottan támogatta a „Gyermekek, nem katonák” című kampányt, és ezt megfogalmazta az Emberi Jogi Albizottság által a témával kapcsolatban 2014. december 3-án tartott meghallgatás során is; üdvözli a gyermekekkel és fegyveres konfliktusokkal foglalkozó ENSZ-különmegbízott és a gyermekek elleni erőszakkal foglalkozó ENSZ-különmegbízott éves jelentését, valamint a gyermekkereskedelem, gyermekprostitúció és gyermekpornográfia kérdésével foglalkozó ENSZ-különmegbízott jelentését;

Az éghajlatváltozás és az emberi jogok

37. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás nagy hatást gyakorol a kiszolgáltatott helyzetben lévő csoportokra és egyénekre, különösen az alacsony jövedelmű országokban és az olyan alacsonyan fekvő szigetországokban, amelyek nem rendelkeznek kellő mértékű gazdasági forrásokkal ahhoz, hogy képesek legyenek alkalmazkodni a környezeti változásokhoz;
38. üdvözli az Emberi Jogi Tanács felismerését, miszerint a környezeti változások kedvezőtlen hatást gyakorolnak a közösségek megélhetésére, és akadályozzák az alapvető és nemzetközileg elismert emberi jogok érvényesítését; arra szólítja fel a részes államokat, hogy fogadjanak el sürgős és ambiciózus mérséklési és alkalmazkodási intézkedéseket a közelgő párizsi 2015. évi éghajlat-változási konferencián;

A büntetlenség elleni küzdelem és a Nemzetközi Büntetőbíróság (NBB)

39. megismétli, hogy teljes mértékben támogatja a Nemzetközi Büntetőbíróság munkáját, amelynek célja, hogy megszűnjön a nemzetközi közösség szempontjából legsúlyosabb bűntettek elkövetőinek büntetlensége, és igazságot szolgáltatassanak a háborús bűncselekmények, az emberiesség elleni bűncselekmények és a népirtások áldozatai számára; továbbra is éberrel figyeli a Nemzetközi Büntetőbíróság legitimitásának és függetlenségének aláásására irányuló törekvéseket; sürgeti az EU-t és az uniós tagállamokat, hogy működjenek együtt a Nemzetközi Büntetőbírósággal, és nyújtsanak számára erős diplomáciai, politikai és pénzügyi támogatást, többek között az ENSZ-ben is; felhívja az EU-t, a tagállamokat és az EU különleges képviselőit, hogy tevőlegesen támogassák a Nemzetközi Büntetőbíróságot, határozatainak végrehajtását és a Római Statútum szerinti bűncselekmények tekintetében a büntetlenség elleni küzdelmet;

Indigenous peoples

40. felszólítja az Európai Külügyi Szolgálatot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az őslakos népekkel foglalkozó világkonferencia záródokumentumának (az ENSZ közgyűlés 69/2. sz. határozata) megfelelően támogassák az őslakos népek jogaival foglalkozó szakértői mechanizmus mandátumának felülvizsgálását az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozat végrehajtásának nyomon követése, értékelése és javítása érdekében; sürgeti a tagállamokat, hogy kérjék fel a különleges eljárások megbízottait, hogy fordítsanak kiemelt figyelmet az őslakos nőket és gyermekeket érintő kérdésekre, és ezekről a kérdésekről rendszeresen tegyenek jelentést az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának; felszólítja az Európai Külügyi Szolgálatot és a tagállamokat, hogy támogassák az őslakos népekkel foglalkozó horizontális cselekvési terv kidolgozását, amint azt az ENSZ-közgyűlés 2014. szeptemberi állásfoglalása is kéri, különös tekintettel az őslakos népekkel folytatott rendszeres konzultáció megszervezésére, amely szintén a folyamat részét képezi;

Nemzetközi kulturális és sportesemények és emberi jogok

41. kifogásolja azt az egyre terjedő gyakorlatot, hogy a tekintélyelvű államok hatalmas sport- és kulturális eseményeknek adnak otthont nemzetközi legitimitásuk növelése érdekében, miközben belföldön továbbra is visszaszorítják az ellenvéleményeket; felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy aktívan foglalkozzanak a kérdéssel, és azt többek között az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának is vessék fel, valamint hogy kezdeményezzenek párbeszédet a nemzeti sportszövetségekkel, vállalati szereplőkkel és civil társadalmi szervezetekkel az ilyen eseményeken való részvételük módjairól, többek között a Bakuban 2015-ben megrendezendő első európai játékok és az Oroszországban 2018-ban megrendezendő FIFA labdarúgó világbajnokság tekintetében;

Az emberi jogok általános érvényesítése az Unióban

42. sürgeti az Uniót, hogy a Lisszaboni Szerződés 21. cikkével és az Unió külső tevékenységeire vonatkozó általános rendelkezésekkel összhangban mozdítsa elő az emberi jogok egyetemességét és oszthatatlanságát, beleértve a civil társadalmi és politikai, gazdasági, szociális és kulturális jogokat;
43. sürgeti az Uniót, tagállamait, a Bizottságot és a Külügyi Szolgálatot, hogy a harmadik országokkal kapcsolatos külső szakpolitikájuk minden területén érvényesítsék az emberi jogokat; továbbá hangsúlyozza, hogy az EU emberi jogi politikájának biztosítania kell a belső és külső politikák következetességét az Európai Unióról szóló szerződésben megfogalmazott kötelezettségnek megfelelően, és óvakodnia kell a kettős mércék használatától az emberi jogok tiszteletben tartása tekintetében;
44. felszólítja az EU-t, hogy vezessen be egy jogokon alapuló megközelítést, és az emberi jogok érvényesítését tegye a kereskedelmi, beruházási, a fejlesztési együttműködési, valamint közös biztonság- és védelempolitikájának szerves részévé;

Az Unió egyes országokat érintő kérdésekkel kapcsolatos prioritásai

Ukrajna

45. komoly aggodalmának ad hangot a kelet-ukrajnai erőszak és a fegyveres konfliktus

további fokozódása miatt; elítéli az emberi jogok tömeges megsértését, továbbá az ENSZ ukrajnai emberi jogi megfigyelő misszióját és az EBESZ ukrajnai különleges megfigyelő misszióját egyaránt teljes mértékű támogatásáról biztosítja; továbbra is aggódik a Krím félsziget helyi lakosságával, különösen a krími tatárokkal szemben tanúsított hátrányos megkülönböztetés és emberi jogaik széles körű megsértése miatt; sürgeti a tagállamokat, hogy az ENSZ szintjén támogassanak minden lehetséges erőfeszítést egyrészt a büntetlenség elleni küzdelem, másrészt a Majdan téri tüntetésekhez, a Krím elcsatolásához és a Kelet-Ukrajnában zajló fegyveres konfliktushoz kapcsolódó erőszakos eseményekkel és emberi jogi jogsértésekkel kapcsolatos pártatlan vizsgálatok elvégzése érdekében; felszólít a nemzetközi humanitárius jog és elvek tiszteletben tartására a kelet-ukrajnai konfliktusban érintett civilek védelme érdekében;

Koreai Népi Demokratikus Köztársaság (KNDK)

46. üdvözlí a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság (KNDK) emberi jogi helyzetével foglalkozó különleges előadó mandátumának egy évvel való tervezett meghosszabbítását; továbbá üdvözlí az ENSZ-közgyűlés állásfoglalását, amelyben arra ösztönzi az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy tegye meg a megfelelő lépéseket az elszámoltathatóság biztosítása érdekében, annak mérlegelését is beleértve, hogy a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság helyzetét a Nemzetközi Büntetőbíróság elé utalja;

Irán

47. üdvözlí az Emberi Jogi Tanács 2014. márciusi ajánlását az emberi jogok helyzetéről az Iráni Iszlám Köztársaságban, továbbá üdvözlí a különleges előadó megbízatásának meghosszabbítását, és felszólítja Iránt, hogy tegye lehetővé az ENSZ különleges előadójának beutazását az országba, ezzel kulcsfontosságú jelét adva annak, hogy Irán hajlandó lépéseket tenni az emberi jogi helyzet értékelésére irányuló párbeszéd megkezdése érdekében; megismétli, hogy elítéli a halálbüntetés alkalmazását Iránban és a kivégzések magas számát; támogatja az ENSZ különjárások megbízottjainak 2014. augusztusi közös nyilatkozatát, amely elítéli a civil társadalom szereplőinek nagyarányú letartóztatását és elítélését; felszólítja az EU-t és az Emberi Jogi Tanácsot, hogy továbbra is kísérik figyelemmel az emberi jogi helyzetet, és biztosítsák, hogy az emberi jogok ezentúl is kiemelt prioritást kapjanak az iráni kormánnyal folytatott minden tárgyalás során; felszólítja az iráni hatóságokat a nemzetközi emberi jogi normák tiszteletben tartására, amelyek szerint a fiatalokú bűnelkövetők kivégzése sérti a nemzetközi minimumszabályokat, kéri továbbá, hogy ne hajtsák végre egyetlen egy fiatalokú bűnelkövető kivégzését sem;

Burma/Mianmar

48. támogatja az ENSZ különleges előadónak az ENSZ-közgyűlés 69. ülészakához intézett, a mianmari emberi jogi helyzetről szóló jelentését, amely elismeri az eddig elért eredményeket, ugyanakkor rámutat a továbbra is komoly problémát jelentő területekre; felszólítja a kormányt, hogy foglalják bele az emberi jogok általános érvényesítését az ország intézményi és jogi keretébe, és minden szakpolitikai területébe, továbbá hogy tartsák tiszteletben a véleménynyilvánítási és gyülekezési szabadságot

annak érdekében, hogy az emberek félelem, megfélemlítés és zaklatás nélkül véleményt nyilváníthassanak a kormány politikájáról; aggódalmának ad hangot a „faj és a vallás védelméről” szóló javasolt jogszabályok miatt, amelyek az eltérő vallásúak közötti házasságra, a másik vallásra való áttérésre, a monogámiára és a népességszabályozásra vonatkozó, a nemzetközi emberi jogi egyezményeknek valószínűleg meg nem felelő 4 jogszabálytervezetet tartalmaznak ;

Fehéroroszország

49. mély aggódalmának ad hangot az emberi jogok folyamatos megsértése miatt Fehéroroszországban; elítéli a 2014-ben végrehajtott 3 kivégzést, az emberi jogi jogvédők zaklatását, a független újságírók üldöztetését, a valamennyi internetalapú kommunikációra kiterjedő cenzúrát, valamint a nem kormányzati szervezetekre vonatkozó korlátozó jogszabályokat; sürgeti a fehérorosz emberi jogi helyzettel foglalkozó különleges ENSZ-előadó megbízatásának meghosszabbítását, és felszólítja a kormányt, hogy biztosítson teljes hozzáférést az ENSZ különleges eljárásainak megbízottai számára, beleértve a különleges előadót; felszólította az összes még mindig őrizetben lévő politikai fogoly feltétel nélküli szabadon bocsátására és rehabilitációjára;

Bahrein

50. hangot ad állandó aggódalmának a bahreini lakosok közötti feszültségek, valamint az emberi jogi jogvédők és ellenzéki aktivisták helyzete miatt; felkéri a bahreini érdekelt feleket, hogy kezdeményezzenek konstruktív és széles körű párbeszédet annak érdekében, hogy a bahreini közösségekben előmozdítsák a valós megbékélést és az emberi jogok tiszteletét; felszólítja a lelkiismereti okokból bebörtönzöttek, az újságírók, az emberi jogi aktivisták és a békés tüntetők azonnali, feltétel nélküli szabadlábra helyezésére, és támogatja az ENSZ különjárásokkal foglalkozó megbízottjainak 2015. február 4-i közös nyilatkozatát egy vezető ellenzéki politikus letartóztatására, valamint az azt követő tüntetések feloszlítására vonatkozóan; felszólítja az uniós tagállamokat és az Emberi Jogi Tanács többi tagját, hogy továbbra is szorosan kövessék nyomon a bahreini emberi jogi helyzetet, különös tekintettel a Bahrein által a rendszeres egyetemes emberi jogi helyzetértékelés során vállalt kötelezettségekre, valamint a Bahreini Független Vizsgálóbizottság Bahrein királya által is üdvözölt ajánlásainak teljesítésére;

Egyipt

51. üdvözli a 2014. novemberében Egyiptomra vonatkozóan elvégzett rendszeres egyetemes emberi jogi helyzetértékelés jegyzőkönyvét, és várakozással tekint annak elfogadására az Emberi Jogi Tanács következő ülésén; sürgeti Egyiptomot, hogy haladéktalanul és feltétel nélkül bocsásson szabadon minden olyan személyt, akiket a véleménynyilvánítás, a gyülekezés és az egyesülés szabadságához fűződő joguk békés gyakorlása miatt tartanak fogva; kéri továbbá, hogy az egyiptomi kormány alkosson olyan jogszabályokat, amelyek megfelelnek a nemzetközi normáknak és óvják az egyiptomi alkotmányban foglalt egyesülési jogot, beleértve a pénzügyi támogatás elfogadásához és nyújtásához való jogot, továbbá hogy vonja vissza a tiltakozásról szóló 2013. novemberi törvényt, és fogadjon el olyan jogszabályokat, amelyek biztosítják a gyülekezési szabadságot; sürgeti az egyiptomi kormányt, hogy kezdjen igazságügyi

vizsgálatot annak megállapítása érdekében, hogy kik rendelték meg és hajtották végre a 2013. július 3. óta lezajlott, zömében békés tüntetések alatt elkövetett törvénytelen gyilkosságokat, különös tekintettel a 2013. augusztus 14-i Rábia téri és Nahda téri tüntetésekre, amelyek során legalább 1000 tüntetőt gyilkoltak meg;

Mali

52. üdvözli a Mali emberi jogi helyzetével foglalkozó független ENSZ-szakértő munkáját, és arra kéri az Emberi Jogi Tanácsot, hogy hosszabbítsák meg mandátumát; üdvözli a mali kormány által az ország egyes részeiben az igazságügy helyreállítása területén elért előrelépéseket, a 21 elítelt 2012-es megkínzásával és kivégzésével kapcsolatos nyomozás eredményeit és az Igazságtételi és Megbékélési Bizottság létrehozását; továbbra is aggódik az egyre romló biztonsági helyzet és a gyermekkatonák jelenleg is folytatódó bevetése és toborzása miatt, és felszólítja Mali kormányát, hogy kezdeményezzen vizsgálatot és számoltassa el a 2012–2013-as fegyveres konfliktus során elkövetett háborús bűnökért felelős háborús feleket, valamint hogy biztosítsa, hogy a jövőben minden békemegállapodás előírja az elszámoltathatóságot, az igazságtételi bizottság megerősítését és a biztonsági erők átvilágítását;

Dél-Szudán

53. felszólítja az Afrikai Uniót, hogy tegye nyilvánossá a nemzetközi vizsgálóbizottság jelentését az emberi jogok megsértéséről és az egyes felek által elkövetett visszaélésekről Dél-Szudánban, ezzel előmozdítva a jog érvényesülését az emberi jogoknak a konfliktus kezdete óta tapasztalt megsértése tekintetében; elítéli, hogy 2015 februárjában Wau Shillukban kisgyermeket raboltak el azzal a céllal, hogy gyermekkatonává képezzék ki őket;

Srí Lanka

54. tudomásul veszi a Sri Lanka újonnan megválasztott kormánya által tett ígéreteket, valamint felszólítja azt, hogy tegyen konkrét lépéseket az elszámoltathatóság érdekében, többek között indítson alapos nyomozásokat és büntetőeljárásokat, valamint hozzon további intézkedéseket a büntetlenség és az emberi jogi visszaélések szélesebb problémakörének kezelése, továbbá az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosa Hivatalával és annak a Sri Lankával foglalkozó nemzetközi vizsgálatával való teljes körű együttműködés érdekében;

Kuba és Venezuela

55. hangot ad állandó aggodalmának, amiért a kormányerők egyre gyakrabban megsértik az emberi jogokat, különösen a kubai és venezuelai emberi jogi jogvédőkkel és a politikai ellenzék aktivistáival szemben; emlékeztet a börtönben fogva tartott politikai foglyok számára, és felszólal azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátásukra; felszólítja a kubai és a venezuelai hatóságokat, hogy kezdjenek konstruktív és széles körű párbeszédet valamennyi politikai párttal és a civil társadalommal a véleménynyilvánítás szabadsága és az alapvető jogok tiszteletben tartásának biztosítása érdekében; reményének ad hangot, hogy sikeres lesz az EU és Kuba közötti politikai párbeszédéről és együttműködésről szóló megállapodásról folytatandó tárgyalások harmadik fordulója,

amelyre 2015. március 4–5-én kerül sor;

56. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az EU emberi jogi különleges képviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ Biztonsági Tanácsának, az ENSZ főtitkárának, a 69. Közgyűlés elnökének, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa elnökének és az ENSZ emberi jogi főbiztosának.